

Rar, trevlig, käck, var orden som dök upp i rektor Åsa Borglinds huvud när den unga kvinnan steg in i rummet. Medellängd, just-blont hår uppsatt i en knut, lång rärlinjigt klippt lugg, sandfärgad t-shirt och jeans som satt lägt på de smala höfterna. Ögonen var klarblå och hon bar inte mycket smink, lite ögonskugga bara.

”Hej, Malin.” Hon tog Åsas utsträckta hand och mötte hennes blick utan minsta tecken på blygsel eller osäkerhet. Hennes leende var behagligt och okonstlat. Det var lätt att föreställa sig henne stå i receptionen på ett hotell eller servera kaffe till flygpasagerare. Förhoppningsvis skulle hon passa bakom en kateder också.

”Åsa. Trevligt att träffas. Var det svårt att hitta hit?”

”Inne alls.”

Rappt svar, det var allt, ingen lång och omständlig förklaring till hur hon tagit sig hit, som om hon inte ville lägga någon vikt vid res tiden. Det var ett bra tecken och betydde att kvinnan var fokuserad på intervjun och motiverad att söka tjänsten.

”Så bra. Varsågod och sitt.”

Hon satte sig och väntade artigt på att Åsa skulle fortsätta. Men Åsa kom av sig. Det var något som inte stämde. Kvinnans ögon var gröna. Åsa kunde svära på att de hade varit blå när kvinnan klev in genom dörren.

Måste vara ljuset, tänkte hon och sneglade åt fönstret. Det är ljusare här än vid dörren.

Hon plockade fram kvinnans CV som innehöll ett examensbevis och arbetsintyg samt en kortfattad biografi på en halv A4. Kvinnans namn var Malin Lärka, hon var tjugosex år gammal och född och uppvuxen i Boston, USA. Hon hade gått sin lärarutbildning på UMASS (University of Massachusetts) och tagit en *masters degree in English education*. När hon flyttade till Sverige hade hon kompletterat sin lärarutbildning på Stockholms universitet med sextio poäng svenska och enstraka kurser i pedagogik och didaktik. Hennes hitintills enda anställning som lärare var på Salem High School i Salem, Massachusetts. Hon hade fått mycket goda vitsord från skolans rektor, Mr James Osterberg.

"Ja, som du vet är det här ett korttidsvikariat. Den ordinarie läraren är sjukskriven fram till mitten av oktober."

"Jag är medveten om detta."
Först nu la Åsa märke till att kvinnan bröt svagt. Med tanke på att hon bara bott i Sverige i ett och ett halvt år hade hon ett förhållande gott uttal. "Du talar väldigt bra svenska", sa Åsa.

"Min pappa var svensk och mamma svenskförälder. Vi talade ofta svenska hemma. Lärka är ett gammalt släktnamn som mannas morfar återupptog."

"Varför flyttade du till Sverige, om jag får fråga?"

"Mina föräldrar dog i en trafikolycka när jag var arton. Jag har alltid varit nyfiken på Sverige och bestämde mig för att prova på

att bo här. Jag har heller ingenting som håller mig kvar i USA. Inga syskon eller pojkvänner."

"Det var tråkigt att höra. Om dina föräldrar alltså."

"Jag saknar dom mycket. Vi stod varandra nära." Hon log.

"Livet måste trots allt gå vidare."

Åsa nickade, berörd av den unga kvinnans öde men också imponerad av hennes optimistiska livssyn. "Hur trivs du i ditt nya hemland?"

"Väldigt bra. Jag har ett rum i närheten. Det är litet men jag bor ensam och behöver inte större."

"Det är inte lätt att få tag boende i den här stan. Man ska ha tur eller gott om pengar."

"Jag hade väl tur då."

"Jag tänker gå rakt på sak och ställa samma fråga som jag brukar ställa till alla sökande: Varför ville du bli lärare?"

Hon svarade efter en kort stunds eftertanke: "Min mamma var lärare. Hon älskade att undervisa och gick till skolan varje dag med ett leende på läpparna."

"Log hon när hon kom hem också?"

"Ja, faktiskt. Hon tyckte att hon hade världens bästa jobb."

"Vad tycker du själv?"

"Dom sista åren innan mamma dog arbetade hon i ett fårtigt område i Boston med hög kriminalitet och mycket våld. Trots alla problemen med droger, skolk och hot mot lärarna försökte hon se det goda hos sina elever. Alla människor har gott inom sig, brukade hon säga, det gäller bara att locka fram det. Om jag inte trodde på människans förmåga att förändras och utvecklas skulle jag aldrig ha valt det här yrket."

Imponerande. Åsa blev allt mer övertygad om att Malin var